

**Protokół Nr 2/14
z posiedzenia Podkomitetu Monitorującego
Program Operacyjny Kapitał Ludzki Województwa Lubelskiego
w dniu 11 września 2014 r.**

Miejsce posiedzenia: Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego w Lublinie, ul. Czechowska 19.

W posiedzeniu udział wzięło 6 członków oraz 5 stałych zastępców członków Podkomitetu Monitorującego PO KL (PKM PO KL). Do głosowania uprawnionych było 9 obecnych spośród 20, którym takie prawo przysługuje (lista członków, stałych zastępców członków i obserwatorów w Podkomitecie stanowi **Załącznik Nr 1** do protokołu, lista gości – **Załącznik Nr 2**).

Ad. 1. Na podstawie pisemnego upoważnienia Przewodniczącego Podkomitetu Pana Krzysztofa Grabczuka obrady otworzyła i prowadziła **Pani Iwona Nakielska** – Członek Podkomitetu, Przedstawiciel Instytucji Pośredniczącej PO KL - Dyrektor Departamentu Europejskiego Funduszu Społecznego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubelskiego w Lublinie (upoważnienie – **Załącznik Nr 3**).

Ad. 2. Przyjęcie porządku obrad.

Przewodnicząca obradom Pani Iwona Nakielska stwierdziła na sali brak wymaganego kworum (10 osób) i zaproponowała przeprowadzenie spotkania wg porządku obrad przesłanego wraz z zaproszeniem - **Załącznik Nr 4**.

Proponowany porządek obrad:

1. Otwarcie i prowadzenie posiedzenia.
2. Przyjęcie porządku obrad.
3. Raport końcowy badania ewaluacyjnego pn. „**Ocena wsparcia oferowanego w ramach komponentu regionalnego PO KL na rzecz osób niepełnosprawnych**”.
 - a) Prezentacja raportu końcowego – przedstawiciel wykonawcy badania – Pracownia Badań i Doradztwa “Re-Source” Korczyński Sarapata sp.j.;
 - b) Dyskusja;
 - c) Podjęcie uchwały w sprawie wdrażania rekomendacji z badania.
4. Prezentacja raportu metodologicznego badania ewaluacyjnego pn. „**Ocena potrzeb województwa lubelskiego w zakresie realizacji projektów dotyczących profilaktyki w zakresie chorób cywilizacyjnych i zawodowych**” – przedstawiciel WYG PSDB Sp. z o.o.

5. Informacja nt. stanu wdrażania priorytetów komponentu regionalnego Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki Województwa Lubelskiego 2007 – 2013 (wg danych na dzień 30.VI.2014 r.).
6. Sprawy różne. Wolne wnioski.
7. Zakończenie posiedzenia.

Ad. 3.a. Prezentacja raportu końcowego badania ewaluacyjnego pn. „Ocena wsparcia oferowanego w ramach komponentu regionalnego PO KL na rzecz osób niepełnosprawnych”. Pełna treść raportu – Załącznik Nr 5.

W imieniu wykonawcy badania głos zabrała **Pani Monika Sarapata**, która przypomniała cele, metody i techniki badawcze. Celem głównym badania była ocena wsparcia skierowanego na rzecz osób niepełnosprawnych w ramach PO KL. Cel ten był realizowany poprzez cztery cele szczegółowe:

1. Identyfikacja szans i barier osób niepełnosprawnych na rynku pracy województwa lubelskiego (z perspektywy zarówno uczestników projektów realizowanych w ramach PO KL, jak również pracodawców z terenu województwa lubelskiego);
2. Ocena potrzeb, w tym dostępności do usług społecznych i zdrowotnych skierowanych do osób niepełnosprawnych.
3. Ocena kompleksowości i trafności działań oferowanych w ramach projektów komponentu regionalnego PO KL do specyfiki grupy docelowej jaką są osoby niepełnosprawne.
4. Ocena skuteczności i trwałości wsparcia, zidentyfikowanie typów projektów (rodzaju i form prowadzenia działań integracyjnych i aktywizacyjnych) najbardziej i najmniej efektywnych w odniesieniu do grup odbiorców, których dotyczy badanie.

W badanej grupie zastosowano dobór proporcjonalny – udział poszczególnych osób niepełnosprawnych był uzależniony od ich udziału w projektach w ramach poszczególnych Priorytetów. Stąd najwięcej badanych pochodziło z projektów realizowanych w ramach Priorytetu VII i VI, a najmniej z Priorytetu IX i VIII PO KL. Łącznie przeprowadzono 480 wywiadów z uczestnikami. W dalszej kolejności realizowano wywiady z beneficjentami dobranymi w taki sposób, że były to podmioty, które realizowały projekty skierowane do osób niepełnosprawnych. Kwalifikacja beneficjenta następowała na podstawie informacji o niepełnosprawności pozyskiwanej z bazy PEFS, gdzie informacje tego typu są gromadzone od 2012 r. Jeżeli w projekcie, co najmniej 30% stanowiły osoby niepełnosprawne, to był on kwalifikowany, jako projekt skierowany do osób niepełnosprawnych. We wcześniejszych projektach sprawdzano wskaźniki, a po wskaźnikach sprawdzano liczbę osób, które rozpoczęły, albo ukończyły, jeżeli była taka dana, udział w projekcie oraz dane z wniosków o płatność – liczba osób ogółem, które ukończyły udział w projekcie. Na tej podstawie wyliczono udział tych osób samodzielnie. Następnie jeżeli udział osób niepełnosprawnych rozpoczynających lub kończących przekraczał 30% projekt był kwalifikowany do projektów skierowanych do osób niepełnosprawnych. Dopiero z tej puli losowano beneficjentów. Aby zastosować metodę kontrfaktyczną, beneficjenci mogli pochodzić tylko z sektora organizacji pozarządowych – wykluczone zostały instytucje szkoleniowe, które zajmują się organizacją komercyjnych szkoleń i instytucje publiczne, ze względu na to, że trudno byłoby dobrać do grupy kontrolnej instytucje, które nie wspierały osób niepełnosprawnych i nie można byłoby pewnych efektów przebadać i ocenić. Drugą metodą była analiza desk research - analiza dokumentów, danych PEFS, danych SIMIK, dokumentów programowych, strategicznych, czy wyników

innych badań. Zawierała również analizę ekspercką statystyki publicznej, dane sprawozdawcze Urzędów Pracy, analizę aktów prawnych związanych z tematyką osób niepełnosprawnych. Analiza desk research prowadzi do wniosków, że bariery i ograniczenia, które mają wpływ na skuteczność wsparcia leżą poza zasięgiem oddziaływania samorządu. Poza wymienioną analizą stosowano także 2 metody kontrfaktyczne: pierwsza z nich to Metoda Podwójnej Różnicy, gdzie na podstawie danych o naszych uczestnikach (status, sytuacja na rynku przed rozpoczęciem udziału w projekcie i po udziale w projekcie w ciągu 6,12 i 18 miesięcy), porównano stopę bezrobocia rejestrowanego w odniesieniu do osób niepełnosprawnych które były uczestnikami projektów i drugie, które nie uzyskały wsparcia, ale były zarejestrowane w urzędach pracy lub uzyskały wsparcie z innych źródeł, takich jak fundusz pracy i inne środki. Dzięki tej metodzie udało się wykazać, jaki był faktyczny efekt netto projektów, tzn. na ile zmieniła się sytuacja zawodowa uczestników projektów, a na ile zmieniłaby się sytuacja gdyby nie otrzymali środków z EFS.

Kolejna metoda dotyczyła quasi-eksperymentu - badanie z grupą kontrolną – beneficjenci którzy realizowali projekty skierowane do osób niepełnosprawnych i instytucje, które w swojej działalności zajmują się wsparciem osób niepełnosprawnych, ale takich projektów nie realizowały.

Przeprowadzono również komponent jakościowy składający się z 4 wywiadów grupowych FGI. W jednym wywiadzie udział wzięli uczestnicy projektów, do drugiego zaproszono pracodawców z terenu województwa, którzy zatrudniają osoby niepełnosprawne, do trzeciego – przedstawicieli różnych instytucji, którzy w regionie zajmują się wspieraniem osób niepełnosprawnych, albo pracują w charakterze konsultantów wojewódzkich osób niepełnosprawnych, rehabilitacji. Ostatni FGI obejmował grupę beneficjentów – realizatorów projektów, gdzie był znaczny – pow. 30% udział osób niepełnosprawnych w gronie uczestników projektów.

Następnie prelegentka przedstawiła *Identyfikację szans i barier osób niepełnosprawnych na rynku pracy woj. lubelskiego* a także *Ocenę potrzeb oraz dostępności usług skierowanych do osób niepełnosprawnych* wykorzystując w tym celu prezentację multimedialną, której wydruk stanowi **Załącznik Nr 6**.

W dalszej części prezerwencji *Ocenę kompleksowości i trafności działań realizowanych w ramach PO KL* oraz *Główne rekomendacje* omówił **Pan Michał Korczyński**. Na rekomendacje składają się:

1. Podjęcie działań zorientowanych na zwiększenie adekwatności wsparcia szkoleniowego oraz zapewnienie dostępu osobom niepełnosprawnym do adekwatnych ofert pracy.
2. Dostosowanie wymagań lub oczekiwań rezultatów projektów do specyfiki grupy docelowej i jej możliwości oraz ograniczeń.
3. Zapewnienie realizacji projektów dla osób niepełnosprawnych przez podmioty mające wiedzę i doświadczenie w pracy z tą kategorią odbiorców wsparcia.
4. Z punktu widzenia skuteczności aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych a także realizując założenia dotyczące Celu 9 Umowy Partnerstwa („Promowanie włączenia społecznego, walka z ubóstwem i wszelką dyskryminacją), aktywizacja ta powinna być połączona z innymi formami pomocy z których korzystają osoby niepełnosprawne (a które nie mają charakteru *stricte* prozatrudnieniowego, a jedynie

zorientowane są na świadczenie określonych usług zdrowotnych i społecznych osobom niepełnosprawnym).

Odnosnie rekomendacji nr 1 – wsparcie należy konstruować w ten sposób, aby pomoc szkoleniową oferować pod konkretnego pracodawcę, ale jednocześnie nakładać zobowiązania na pracodawców. Polegałoby to na tym, że jeśli wsparcie kierowane jest na przygotowanie konkretnego pracownika, to pracodawca musiałby zobowiązać się w większym stopniu utrzymać zatrudnienie tej osoby. Tym samym instytucja kierująca pracownika do pracodawcy gwarantuje, że będzie on osobą właściwą na dane stanowisko. Jednocześnie pracodawca powinien zostać wsparty w zakresie ponoszenia kosztów pracy i wynagrodzenia takiego pracownika, a także asystenta osoby niepełnosprawnej w początkowym okresie zatrudnienia.

Pan Korczyński dodał, że w raporcie zostały zawarte jeszcze zalecenia, które nie zostały uznane jako rekomendacje, gdyż nie wiadomo, czy byłoby możliwe ich wdrożenie w nowym okresie programowania.

Komentując zaprezentowany raport głos zabrała **Pani Małgorzata Mądry** reprezentująca **Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej**, która stwierdziła, że właściwie nie jest zaskoczona wynikami badania. Przypomniała, że ROPS od wielu już lat monitoruje sytuację osób niepełnosprawnych, w tym kwestie zatrudnienia. Odnosnie ulg, uprawnień i dofinansowań na dostosowanie miejsca pracy dodała, że większość pracodawców nie ma pojęcia nt. uprawnień jakie przysługują mu z tytułu zatrudnienia osoby niepełnosprawnej i dla tego nie korzysta z przysługujących środków. Każdy pracodawca może skorzystać ze środków na dostosowanie miejsca pracy, są to środki duże i nie ma większego problemu z ich uzyskaniem z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Z drugiej jednak strony pracodawcy korzystający z tych ulg twierdzą, że jest to system biurokratyczny. Kwestia uzyskania ulg i ich rozliczania się jest tak czasochłonna, że wymaga kolejnej osoby w księgowości zajmującej się rozliczaniem systemu dofinansowań, bo System Obsługi Dofinansowań i Refundacji jest skomplikowany. Nie każdy jest więc w stanie obsłużyć ten system – musi się tego nauczyć. Drugą kwestią jest system ulg i uprawnień dla osób niepełnosprawnych, których jest naprawdę bardzo dużo i o ile pracodawcy są w stanie zgodzić się na skrócony czas pracy, czy wydłużony czas urlopu, to trudno im zaakceptować brak elastyczności w systemie pracy – niemożność zatrudniania w godzinach nadliczbowych, zatrudnianie w godzinach nocnych. Większość pracodawców twierdzi, że wzięwszy pod uwagę wszystkie te okoliczności im się to nie kalkuluje. Oczywiście istnieją kary za niezatrudnianie osób niepełnosprawnych, mimo to pracodawcy wolą zapłacić do PFRON znaczące kary za niezatrudnianie, niż rzeczywiście te osoby zatrudnić (pracodawcy zatrudniający powyżej 25 pracowników są zobowiązani do zatrudniania min. 6% pracowników niepełnosprawnych, szkoły, uczelnie wyższe – wskaźnik 3%). Inny problem dotyczy urzędów – jak zapewnić zatrudnienie osób niepełnosprawnych w przypadku ogłaszania otwartego konkursu ofert w instytucjach publicznych, gdzie nie może być preferowania niepełnosprawności, bo zostałoby to odebrane jako nierówność traktowania.

ROPS widzi również inne problemy związane z osobami niepełnosprawnymi. Bardzo mało osób niepełnosprawnych jest zarejestrowanych jako osoby poszukujące pracy – jest to znikomy odsetek, biorąc pod uwagę całą grupę osób z niepełnosprawnością. Wiąże się to z faktem, że osoby niepełnosprawne boją się utraty świadczeń oraz tym, że są wychowywane w rodzinach, gdzie od początku nie zostają przystosowane do tego, że będą aktywne zawodowo.

Osoby te funkcjonują w systemie pomocowym i od początku mają sygnały, że będą z tego systemu korzystały. Jest to cała filozofia myślenia. Jednocześnie stopień wykształcenia osób niepełnosprawnych jest niższy niż grupy osób w pełni sprawnych. Kształcenie zawodowe osób niepełnosprawnych jest hermetyczne i nieprzystające do obecnych realiów.

Kolejną ważną sprawą jest kwestia orzecznictwa. W wielu wypadkach są różne sytuacje, kiedy osoby niepełnosprawne, które podjęły zatrudnienie w systemie pracy chronionej i wcześniej mające orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, przy kolejnej zmianie orzeczenia, otrzymują orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności. Dzieje się tak, gdyż przy orzekaniu komisje orzekające uważają jeśli osoba jest aktywna zawodowo, to zmienia to sposób jej funkcjonowania – jest zaradna życiowo. W efekcie osoby z lekkim stopniem niepełnosprawności, zatrudnione w ZAZ tracą uprawnienia do zatrudnienia. Obecnie funkcjonujący system dofinansowań do zatrudniania osób z niepełnosprawnościami jest gorszy w porównaniu z poprzednim w odniesieniu do osób legitymujących się lekkim stopniem niepełnosprawności. Wcześniej pracodawcy zatrudniali osoby niepełnosprawne o lekkim stopniu niepełnosprawności, gdyż otrzymywali znaczące dofinansowanie, a obecnie przy tym samym stopniu niepełnosprawności dofinansowanie jest niskie w porównaniu ze stopniem umiarkowanym i znacznym. Z tego powodu pracodawcy zatrudniali dosyć chętnie osoby o lekkim stopniu niepełnosprawności, bo osoby ze stopniem umiarkowanym i znacznym mają niepełnosprawność ograniczającą wykonywanie czynności zawodowych, co utrudnia im podjęcie zatrudnienia.

Stąd też wyniki badania ewaluacyjnego są zbieżne z tym, co obserwuje ROPS, a efektem realizacji projektów w stosunku do osób niepełnosprawnych jest to, że stają się one bardziej aktywne i włączają się w życie społeczne. Pod wpływem projektów następuje zmiana jakości ich życia, ale nie kwestia aktywizacji zawodowej.

W odniesieniu do rozwoju form zatrudnienia chronionego Pani Mądry stwierdziła, że tworzenie spółdzielni socjalnych nie poszło w dobrym kierunku. Są to spółdzielnie osób fizycznych, które w dłuższej perspektywie raczej nie utrzymają się na rynku, dlatego że są tworzone wyłącznie przez osoby niepełnosprawne. Osoby niepełnosprawne nie są na tyle przystosowane, aby po zakończeniu projektów prowadzić własną działalność. Jest to grupa ludzi, która do tej pory nie była w ogóle aktywna zawodowo, a korzystała z systemu pomocowego. Szanse na utrzymanie mają za to spółdzielnie tworzone przez stowarzyszenia lub gminy.

Komentując zaprezentowany raport **Pan Henryk Łucjan** – reprezentujący Regionalne Ośrodki EFS stwierdził, że raport jest prawdziwy. Z własnych doświadczeń dodał, że często pracownicy nie chcą się przyznawać przed pracodawcą, że posiadają niepełnosprawności, które kwalifikują ich do orzeczenia stopnia niepełnosprawności. Pracownicy celowo nie sięgają po ten instrument, aby nie być narażonym na gorsze traktowanie. Ogólnie świadomość nt. możliwości skorzystania z instrumentów wsparcia dla osób niepełnosprawnych jest niska zarówno wśród pracowników, jak i pracodawców. Inny problem polega na tym, że w przypadku warsztatów terapii zajęciowej nie ma systemu sprzedaży wytworzonych tam produktów z których dochód byłby dodatkowym wsparciem dla uczestników zajęć i pomagałby im podnieść samoocenę.

Kontynuując pytania prowadząca obrady **Pani Iwona Nakielska** zapytała przedstawiciela wykonawcy, czy badanie obejmowało kwestie niesamodzielności, czy zależności osób niepełnosprawnych, które to kwestie pojawiają się w nowej perspektywie, w celu tematycznym 9 związanym z włączeniem społecznym.

W odpowiedzi **Pan Michał Korczyński** wyjaśnił, że takie powiązania nie były przedmiotem badania.

W uzupełnieniu **Pani Małgorzata Mądry** stwierdziła, w odniesieniu do kwestii zależności – niezależności, że wydane orzeczenia dokładnie określają kwestie zależności. Istnieją 3 stopnie niepełnosprawności – lekki, umiarkowany i znaczny. W przypadku lekkiego stopnia orzeczenie mówi, że sprawność organizmu jest naruszona, ale osoba jest zdolna do samodzielnej egzystencji i nie wymaga pomocy osób drugich. W przypadku stopnia umiarkowanego, system orzecznictwa mówi o naruszeniu sprawności, ale też o tym, że dana osoba wymaga częściowej, bądź okresowej pomocy innej osoby. W ostatniej grupie orzeczenie stwierdza, że wymagana jest pomoc stała, bądź długotrwała. O zależności i niesamodzielności można mówić w przypadku tylko stopnia umiarkowanego i znacznego.

Z-ca Dyrektora Departamentu EFS – Pan Rafał Sobiech dodał, że w kontekście badania – pojawiła się kwestia orzecznictwa w zakresie medycyny pracy. System aktywizacji niepełnosprawności byłby zapewne dużo bardziej sprawny, gdyby zmienił się tryb pracy lekarzy w zakresie medycyny pracy. Obecnie lekarze orzekają o niezdolności do pracy, nie analizując indywidualnych cech, które w przypadku osób niepełnosprawnych są kluczowe. Gdyby istniało precyzyjne wskazanie ze strony lekarza, czy istnieją dziedziny w których niepełnosprawny mógłby się odnaleźć, dużo łatwiej byłoby takie osoby aktywizować.

Podsumowując dyskusję **Pani Iwona Nakielska** odniosła się do okresu programowania 2014 – 2020 i stwierdziła, że osoby niepełnosprawne to jest ta grupa, która jest w szczególnie trudnej sytuacji na rynku pracy i będzie wspierana we wszystkich obszarach. Decydujący będzie tutaj stopień oddalenia od rynku pracy. Będą jej oferowane inne narzędzia, inne formy i działania. Inne wsparcie zostanie udzielone w zakresie włączenia społecznego. W zakresie uszczegółowienia do programu będzie potrzeba współpracy z RST i uwzględnienia rekomendacji, które płyną z ww. badania po to, aby właściwie adresować odpowiednie wsparcie dla grupy osób niepełnosprawnych. Drugą istotną kwestią jest dostępność do usług zdrowotnych i społecznych. Zatem osoby niepełnosprawne, aktywne zawodowo, będą mogły skorzystać z różnego rodzaju działań profilaktycznych, ale też i rehabilitacji medycznej. Natomiast osoby niepełnosprawne, które będzie potrzeba rehabilitować przede wszystkim społecznie, będą miały również dostęp do usług zdrowotnych w innym działaniu – „Wykluczeniu społecznym”.

Ad. 3. c) Podjęcie uchwały w sprawie wdrażania rekomendacji z badania. Projekt uchwały – **Załącznik Nr 7.**

Wobec braku kworum Przewodnicząca obradom podjęła decyzje o realizacji, kolejnych punktów porządku obrad.

Ad. 4. Prezentacja raportu metodologicznego badania ewaluacyjnego pn. „Ocena potrzeb województwa lubelskiego w zakresie realizacji projektów dotyczących profilaktyki w zakresie chorób cywilizacyjnych i zawodowych” – przedstawiciel WYG PSDB Sp. z o.o.

O zaprezentowanie raportu metodologicznego poproszony został przedstawiciel **WYG PSDB Sp. z o.o. - Pan Marcin Dygoń.**

Prezentacja raportu metodologicznego odbyła się zgodnie z prezentacją multimedialną, która stanowi **Załącznik Nr 8** do protokołu.

Pan Marcin Dygoń przedstawił cel badania, którym jest ocena potrzeb województwa lubelskiego (pod kolejny okres programowania) w zakresie realizacji projektów dotyczących profilaktyki w zakresie chorób cywilizacyjnych i zawodowych. Omówił zakres merytoryczny badania – choroby cywilizacyjne i zawodowe, pytania badawcze oraz metodykę badania – desk research, CATI, Mixed-mode design, IDI i FGI.

Pełna treść raportu metodologicznego stanowi **Załącznik Nr 9** do protokołu.

Ad. 5. Informacja nt. stanu wdrażania priorytetów komponentu regionalnego Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki Województwa Lubelskiego 2007 – 2013 (wg danych na dzień 30.VI.2014 r.)

Pani Dyrektor Iwona Nakielska zaproponowała, aby z uwagi na kończący się czas przewidziany na posiedzenie, prezentacja przygotowana w tym punkcie (**Załącznik Nr 10**) została rozesłana członkom PKM.

Ad. 6. Sprawy różne. Wolne wnioski.

W punkcie tym **Pani Dyrektor Iwona Nakielska** przekazała informacje nt. stanu przygotowań Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2014-2020, z którego będą finansowane działania w ramach EFS. Poinformowała, że w sierpniu spłynęły uwagi Komisji Europejskiej, głównie o charakterze horyzontalnym, przekrojowym, które zostały naniesione, a odpowiednie zapisy poprawione. W części EFS był to nieco inny pakiet uwag, które obecnie zostały uwzględnione i tak skorygowany Program zostanie wkrótce przedstawiony do Ministerstwa po to, żeby Ministerstwo zweryfikowało go pod kątem umowy Partnerstwa. Jeżeli zgodność będzie zachowana to 30 września br. projekt RPO trafi do Komisji Europejskiej drogą oficjalną i zaczną się dwustronne spotkania z Komisją. Ze względu na potrzebę komplementarności z programem Polska Wschodnia województwa ze wschodniej części kraju mają odbyć negocjacje w pierwszej kolejności (prawdopodobnie na przełomie września i października). Planowany koniec negocjacji wszystkich programów to jest 15 października br. Stąd można mieć nadzieję, że jeszcze w tym roku uda się program uruchomić, chociażby w zakresie konkursów pilotażowych. Po zakończeniu negocjacji podjęte zostaną działania nad systemem realizacji - w zakresie uszczegółowienia, wytycznych horyzontalnych, zasad współfinansowania krajowego EFS.

Pan Henryk Łucjan zapytał jak długo będzie funkcjonował Podkomitet Monitorujący PO KL? Przewodnicząca obradom **Pani Iwona Nakielska** wyjaśniła, że dopóki PO KL będzie realizowany, tak długo będzie utrzymywany Podkomitet. W nowej perspektywie od momentu realizacji RPO będzie powołany jeden Komitet Monitorujący, bez podziału na EFS i EFRR. Członkowie zostaną wybrani na nowych zasadach w odrębnej procedurze.

Ad. 7. Zakończenie posiedzenia.

Dziękując za udział w posiedzeniu i dyskusję **Przewodnicząca obradom – Pani Iwona Nakielska** zakończyła XXII posiedzenie Podkomitetu.

W nawiązaniu do ustaleń XXII posiedzenia Podkomitetu Monitorującego PO KL Województwa Lubelskiego (PKM PO KL WL) z dnia 11 września 2014 r., na podstawie § 8 (Procedury pisemne) Regulaminu PKM PO KL WL z dnia 5 marca 2009 r. w dniach 12 – 22 września 2014 r. odbyło się głosowanie w trybie udzielenia pisemnej akceptacji (obiegowym) nad projektem uchwały dotyczącym **wdrażania rekomendacji z badania ewaluacyjnego pn. „Ocena wsparcia oferowanego w ramach komponentu regionalnego PO KL na rzecz osób niepełnosprawnych”**.

W przewidzianym terminie żaden z Członków PKM nie nadesłał do Sekretariatu PKM/RST pisemnych zastrzeżeń do otrzymanego projektu uchwały, co zgodnie z § 8 ust. 2 Regulaminu... oznacza, że uchwała została podjęta. Uchwała o nr 2/2014 PKM PO KL z dnia 22.IX.2014 r. stanowi **Załącznik Nr 11**.

Protokół przygotował:

Grzegorz Krzykała

**z up. Przewodniczącego
Podkomitetu Monitorującego PO KL
Województwa Lubelskiego**

Iwona Nakielska

Posiedzenie jest współfinansowane w 85% ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego
Priorytet X Pomoc Techniczna Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki oraz w 15% z budżetu JST